

gospodarske, obrtniške in národne.

Izhajajo vsak petek ter stanejo v tiskarni prejemane za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr. in za četrť leta 80 kr., — po pošti prejemane pa za celo leto 3 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 75 kr. in za četrť leta 90 kr. — Za prinašanje na dom v Ljubljani se plača na leto 40 kr. Naročnino prejema upravništvo v Blasnikovi tiskarni. — Oglase (insertate) vzprejmlje upravništvo, in se plača za vsako vrsto za enkrat 8 kr., za dvakrat 12 kr., za trikrat 15 kr. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu „Novic“.

V Ljubljani 10. julija 1891.

V Ljubljani dne 10. julija.

Zborovanje poslanske zbornice bo baje dne 15. t. m. zaključeno. Ako bi hoteli zvedeti volilci od svojih domov prišedših poslancev, pripadajo li k večini ali manjšini državnega zbora, bi ti najbrže ne mogli še natančno odgovoriti, akoravno zborovanje že precej dolgo traje in so v tem času rešili eno najvažnejših del državnega zbora, odobrili so namreč državni proračun. Če je kedaj kak državnik srečo imel v parlamentu, gotovo jo ima ministerski predsednik grof Taaffe. Uspehi tega ministra so res v tem pogledu velikanski. Koliko časa pa bode trajalo to? Ker so se dosedaj edino le Poljaki sami proglasili za vladno stranko, poslušajmo jih, kaj oni pravijo, gotovega sicer ne bomo zvedeli nič, ali zanimivo je vendar vedeti, kako si tolmačijo oni položaj. Da je nejasen, to trdi „Czas“, glasilo poljskega kluba. Ali to glasilo trdi ob enem, da se večina Poljakov strinja z grofa Pininskega govorom glede versko-nravske vzgoje, verske šole in narodne avtonomije. Levičarjem je pa grofa Pininskega govor jako nevšeč, ne ujemajo se ž njim in ga zato hudo napadajo.

Isti „Czas“ pravi, da so levičarji zato navidezno tako spravljeni, ker bi se po tem potu radi skobacali do vlade. Pravi zaveznik bi ne smel javno tako soditi o svojem tovariši. Ali Poljaki so storili še nekaj drugega, kar ne ugaja nemško-liberalni stranki. Poljski poslanec Popowski, odgovarjajoč dr. Vašatyju, ki je jako nepremišljeno govoril o naši zunanji politiki, rekel je tudi, da so Poljaki pripravljeni za svojo narodnost sicer žrtvovati vse, kar imajo, da pa slavizem za nje ni vreden niti pipe tobaka. Da ni tak izrek posebno laskov bil za ostale slovanske poslance, ni treba poudarjati posebe. Pa tudi večini poljskega kluba je presedalo tako govorjenje. Zato je zahtevala od Popowskega, da nekako popravi svoj izrek ter izjavi, da je hotel reči panslavizem, a ne slavizem. Popowski pa se ni hotel udati, zato ga je pa baje poljski klub izbrisal iz liste kandidatov za delegacije. Ta ukrep poljskega kluba je pa neizrečeno

užalil levičarje, in glasilo nemško-liberalne stranke uže resno svari levičarje pred Poljaki ter jim priporoča previdnost.

S tem, kar smo tukaj navedli, izpolnili smo le svojo časnikarsko dolžnost, da seznanimo naše čitatelje z glasovi in z mnenjem nekaterih drugih listov o sedanjem položaji. Mi sami pa ne pripisujemo tem vestém posebne važnosti in posebno nečemo iz njih sklepati, da bi se morebiti obrnilo v državnem zboru na nam ugodno stran. Znamenja zadnjih dni imajo ves drugačen obraz, nego da bi nas mogla potrditi v taki nadi. Posebno pa ob periferiji naše domovine je začela zadnji čas pihati jako mrzla sapa proti nam. Znano je vsem, kake namene ima nemški „Schulverein“. Ko je zborovalo to društvo pred par tedni v Celovci, bil je med onimi, ki so je pozdravili — a to so bili tudi najhujši nasprotniki naše narodnosti — vladni zastopnik. V Trstu v cerkvi sv. Justa se je propovedovalo in pelo v slovenskem jeziku uže toliko časa — ali da se ustreže našim zagrizenim narodnim nasprotnikom Italijanom, vplivalo se je najbrže od zgoraj, seveda zaradi ljubega miru, na ordinarijat, da je zaukazal, da neha s 1. oktobrom pri sv. Justu v Trstu slovenska propoved ter slovensko petje. Ravno take neljube vesti nam dohajajo iz Istre. Politični uradniki, ki so bili tam zadnja leta vsaj navidezno nepristranski, začeli so se uže nekam drugače vesti ter nas spominjajo dobe pred letom 1879.

Ker pa taki gospodje po navadi svoje vedenje ravnajo le po namigljajih od zgoraj, sklepati smemo, da nas čakajo spet hudi časi ter da se nam ni dosti nadejati od prihodnje državnozbornske večine, naj si bode uže taka ali onaka. Zaradi tega pa ni treba, da bi obupali, saj se borimo za pravične stvari. Žalostno je pa le to, da niso dosedanji eksperimenti merodajnim krogom še oči odprli, da je vsak pritisk na posamezne narode v državi v veliko škodo državi sami.